

Met de baseline: 'We delen: berusting - opwekking - verontwaardiging' horen we een wake-upcall. Zijn we niet als Lazarus? Zijn onze hoge verwachtingen niet dood en begraven? Reageren we nog op de drenkelingen in de Middellandse Zee? Op de groeiende ongelijkheid? Op het zoveelste bericht dat het met het klimaat, de biodiversiteit, de armoede de foute kant opgaat? Herkennen we de wanhoop en de berusting, de verwijtende Martha en de treurende Maria? Horen we de toorn waarmee Jezus ons wegroept uit het graf en bevel geeft de windsels los te maken.

Scherven helen.
Scherven oprapen is niet blijven steken in gebrokenheid en wanhoop maar uitkijken naar en werk maken van helen en vergeven. Dan is opwekking mogelijk en komt Pasen in zicht.

Niet zolang nadat Jezus uit Betanië vertrokken was, werd Lazarus ernstig ziek. Maria en Marta stuurden een bericht naar Jezus en vroegen of Hij het leven van hun broer kon redden. Ze verwachtten dat Jezus dadelijk zou komen, maar na twee dagen was Hij er nog niet. Toen Jezus het bericht kreeg, zat Hij bij zijn leerlingen. "Onze vriend Lazarus slaapt. Ik zal hem gaan wakker maken", zei Hij. "Wordt hij niet beter door te slapen?" vroeg één van zijn leerlingen. Maar Jezus wist dat Lazarus ondertussen gestorven was. Hij wachtte nog een aantal dagen en keerde dan naar Betanië terug. Toen Hij uiteindelijk met zijn leerlingen bij het huis aankwam, lag Lazarus al vier dagen in zijn graf. Maria bleef binnen in huis treuren, maar Marta rende naar buiten en riep: "Heer, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn!" "Hij zal terug leven", zei Jezus. "Ja, ik weet dat dit ooit zal gebeuren. Als God op de dag van het laatste oordeel alle doden tot leven wekt", snikte Marta. "Wie in Mij gelooft, zal eeuwig leven, zelfs als hij sterft. Geloof je dat niet?" vroeg Jezus haar. "Ja, Heer, ik geloof dat U de Zoon van God bent die op aarde is neergedaald", antwoordde Marta. Toen ging Marta naar binnen en zei tegen Maria: "De Meester is hier en Hij heeft naar jou gevraagd." Hulend kwam Maria naar buiten, omringd door mensen die gekomen waren om haar te troosten. Toen Jezus zag hoe verdrietig ze was, voelde Hij met haar mee en begon Hij ook te huilen. "Brenge Me naar Lazarus," zei Hij.

Uit: Averbodes jeugdbijbel, blz. 142-143 – Joh. 11, 1-45

Je dreef de kooplieden uit de tempel.
Je leerde de wetgeleerden je wet.
Je hebt de wind geleerd te zwijgen.

Ik dacht:

die man is van arduin
een stenen God.

Maar dan
zei iemand:

'Je vriend
die Lazarus is dood'.

Ik zag je tranen:
een gebroken man;
en toen heb ik gezien
dat je zo menselijk bent.

Michiel T'Joen

Ja, Heer, ik geloof!

Heer,
vandaag willen wij
met hart en ziel belijden
zoals Marta: 'Ja, Heer, ik geloof!'

Wij geloven dat U Jezus bent,
'God-redt', een God die met ons is,
in het verleden, het heden
en de toekomst.
Wij geloven dat U de Christus bent,
de 'Gezalfde', die God ons heeft gegeven
omdat Hij ons zo liefheeft.
Wij geloven dat U de Zoon van God bent,
helemaal mens en helemaal God
omdat U niet alleen door het leven
maar ook door de dood
met ons wou gaan.

Wij danken U
omdat U een God van leven bent,
een God die mensen wakker roept
uit het graf
om hen aan elkaar te geven.
Uw naam zij geprezen,
vandaag en alle dagen!
Iny Driessen

Bomen en planten houden zich niet in en worden plaatsen van nieuw leven. Vogels en dieren leven zich uit en maken alles klaar voor de toekomst. Het verhaal van de schepping herhaalt zich rondom ons. De grote mensenvraag "Is er leven na de dood?" krijgt voor wie om zich heen kijkt een uitdagend antwoord. Geen groot theologisch traktaat geen ingewikkeld bewijs maar met de glans en de verse kleur van elk nieuw lenteblad toont God dat het leven sterker is dan de kille dood. Daar waar mensen warmte uitstralen en licht geven aan hun medemens; daar waar mensen hoop uitstralen en nabijheid geven aan hun medemens: daar wordt Gods belofte waar: Ik zal er zijn voor u! Kijk eens naar de bloemen in het veld en naar de vogels in de lucht als God Onze Vader, al zoveel zorg heeft voor die bloemen en die vogels, zal Hij dan nog niet veel meer zorgen voor Zijn mensen, die Zijn beste vrienden zijn? Mensen, wees verstandig en vertrouw op God, zo ga je ook meewerken aan een nieuwe wereld waar het goed is om te wonen.

Antoon Vandeputte

Gij vervult ons met de hoop
op de komst van Uw Rijk,
Dat er ooit recht en vrede zal zijn
voor elke mens, voor elk volk.

Blaas die vonk aan
en die gloed zal ons warmen
en aanstekelijk maken.

Laat deze hoop vrucht dragen
in de goedheid onder mensen,
in de verzoening tussen volken
en vrede op aarde die duren zal
als ooit op de dag geen nacht meer volgt.

Sytze de Vries

Troost en getroost worden.

Troost is een prachtig woord in het Latijn: consolatio.

Het betekent: samen (con) zijn met iemand die alleen (solus) is.

Troost schenken is een van de beste uitingen van zorgzaamheid.

Er is zoveel pijn, verdriet en eenzaamheid in het leven,

dat je je vaak afvraagt wat je kunt doen

om het lijden in je omgeving te verlichten.

We kunnen en moeten troost bieden.

Troost aan de moeder die haar kind heeft verloren.

Aan de familie wier huis is afgebrand.

Aan de tiener die denkt over zelfdoding.

Aan de oude man die zich afvraagt waarom hij nog verder zou leven.

Troosten betekent niet dat je de pijn wegneemt.

Je gaat naast iemand zitten en zegt:

'Je bent niet alleen, ik blijf bij je.

We dragen de last samen.

Wees niet bang.

Ik ben er.'

Dat is troost.

Ieder van ons moet troosten en getroost worden.

Een jaar met Henri Nouwen " wijsheid en geloof voor elke dag"

Steeds opnieuw horen wij Uw stem:
'Kom eruit, verlaat het graf,
kom in het leven staan,
wees niet langer vervreemd van jezelf,
wees mens tussen de mensen.'

Gij doet ons steeds opnieuw verstaan
dat we niet geschapen zijn
om elke dag te bewijzen dat we de beste zijn,
of om elke dag het knagen te voelen
van een onbevredigde zelfzucht.

Gij laat ons ervaren dat we
door over anderen te willen heersen,
zelf geschonden mensen worden,
vernederd tot in het diepst van ons hart.

Hou niet op ons tot leven te wekken,
onze verdorde beenderen bij mekaar te roepen
en ze nieuwe adem in te blazen.

Maak dat we ongehoorzaam worden
aan de machten die de wereld voortdrijven
in een spiraal van vernietiging en dood.

Maak ons sterk in ons streven
naar wereldwijde solidariteit,
zodat wij deel kunnen hebben aan uw leven
dat geen einde heeft.

Karel Malfliet

Geraakt.

In onze wereld is er veel leed.
Ouders kennen pijn:
hun kinderen gaan andere wegen
dan die welke zij zich hadden gewenst.
Kinderen weten niet waar naartoe.
Hun ouders zijn gescheiden.
Ze worden opgevoed zonder
geborgenheid.
Er zijn mensen zonder werk.
Ze voelen zich minderwaardig.
Ze hebben het gevoel
niet meer bij te dragen
aan onze samenleving.
In onze wereld is er het leed
van armoede, van eenzaamheid.
We mogen en we kunnen
onze ogen er niet voor sluiten.
Pijn en lijden om het leven
dragen we met ons mee
als een ongewilde erfenis.

Jezus wordt tot op het bot geraakt
door de dood van zijn vriend.
Hij neemt het lijden van de omstanders
tot zich en lijdt mee.
Hij is solidair, een echte naaste.
Daardoor komt er verandering
in de doodse grafstemming.
Hij is verrijzenis, leven.

Geraakt door het lijden van de wereld
wordt ook onze solidariteit gevraagd.
Zoals Jezus leven bracht,
zo mogen ook wij leven worden.
Ons naaste-zijn kan anderen opwekken,
nieuwe toekomst schenken.
Christenen zijn 'geraakte' mensen,
die laten zien wie God is.
Wim Holterman

Veertig dagen
om intenser te leven,
te genieten van 'het gewone',
stil te staan
bij wat je vanzelfsprekend vindt
en dankbaar te zijn
voor alles wat je
'normaal' noemt.

Veertig dagen om
nog meer dan anders
blij te zijn
met de mensen die van je houden
en van wie jij mag houden,
gelukkig te zijn met hen
die je jouw liefsten noemt,
die je jouw vrienden noemt
en die je nog niet moet missen.

Veertig dagen
om misschien nu en dan
wat langzamer te leven,
om te herademen
en weer voeling te krijgen
met Gods diepste droom,
met jouw warmste verlangen
en kracht te vinden
om er weer voor te gaan
doorheen het stof van je ontgoocheling
en de woestijn van je onmacht,
dwars door alles heen
op weg
mét de belofte
van een Lentemorgen ...
Mieke Kerckhof

De hoop is geweldiger, beter, ze ziet instinctmatig dat ze alleen maar in vervulling kan gaan wanneer je vast bereid bent veel geduld te hebben met jezelf, met de ander en zelfs met God. Om levend te blijven vraagt ze om dagelijks onderhoud. Alle kleine gebaren zijn daar goed voor. Een glas water dat wordt aangeboden of ontvangen, een stuk brood dat gedeeld wordt, een handdruk die gegeven wordt, spreken treffender dan een theologisch handboek over de mogelijkheid om samen te zijn. Wij worden beiden gekenmerkt door het appel van een hiernamaals, maar de eerste logica van dat hiernamaals komt erop neer dat we nu al dingen beter samen kunnen doen. Een nieuwe wereld is in wording en het is aan ons om een idee te geven van wat haar ziel is...

Christian de Chergé, in: Yves Bériault, *Alleen liefde heeft toekomst. De getuigenissen van Etty Hillesum en Christian de Chergé*